

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בכורות-על אלו מומין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חוטמו שניקב ושפגם ושנסדק.												מ
שפתו שניקבה שנפגמה ושנסדקה.												מ
ניקבו חוטמין זה לתוך זה, מבחוץ - הרי זה מום, מבפנים - אינו מום.	ת"ר:											◇
שפתו שניקבה ושפגמה ושנסדקה:												<
תורא ברא דשיתיה:	רב פפא:											◇
חוטין החיצונות - שנפגמו ושנפגמו הפנימים - שנעקרו.	[ת"ק]											מ
אין בודקין מן התיומת ולפנים, ואף לא את התיומת:	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											מ
איזהו תיומת - מן התיומת ולפנים, ותיומת עצמה כלפנים	ת"ר: [ת"ק]											◇
אין שוחטין אלא על החיצונות בלבד	רבי יהושע בן קפוסאי:											◇
אין משגיחין על התיומת כל עיקר.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											◇
מאי קאמר?												ז
ותו, רבי יהושע בן קפוסאי היינו תנא קמא												ז
חסורי מיחסרא והכי קתני: איזהו הפנימית - מן התיומת ולפנים, ותיומת עצמה כלפנים												◇
בד"א שנפגמו ושנפגמו, אבל נעקרו - שוחטין.	[ת"ק]											◇
אין שוחטין אלא על החיצונות, אבל פנימיות שנעקרו, מישחט עליהו - לא שחטינן, אבל אפסולי מיפסל.	רבי יהושע בן קפוסאי:											◇
אין משגיחין על התיומת כל עיקר, ואפי' אפסולי לא איפסיל.	ר' חנינא בן אנטיגנוס:											◇
יש מחוסר אבר מבפנים, או אין מחוסר אבר מבפנים?	בעי רב אחדבי בר אמי:											◇
למא?												ז
אי לבכור												!
(דברים ט"ו) פסח או עור כתיב												ז
אי לקדשים												!
(ויקרא כ"ב) עורת או שבור כתיב												ז
לאישחטי ולאפרוקי - לא איבעיא לן, כי מיבעיא לן - לאיפסולי, מאי (ויקרא כ"ב) תמים יהיה לרצון אמר רחמנא, תמים - אין, חסרון - לא, או דלמא: תמים יהיה לרבות, כל מום לא יהיה בו, מה מום - מאבראי, אף חסרון - מאבראי?												!
(ויקרא ז') ואת שתי הכליות - ולא בעל כוליא אחת, ולא בעל שלש כוליות.	ת"ש:											◇
ויסירנה - לרבות בעל כוליא אחת.	תניא אידך:											◇
דכ"ע אין בריה באחת, דהא מיחסר חסר, לימא בהא קמפלגי, דמר סבר - חסרון מבפנים שמיה חסרון, ומר סבר חסרון מבפנים - לא שמיה חסרון	סברוה:											ז
דכ"ע יש בריה באחת, וחסרון מבפנים - שמיה חסרון ולא קשיא, כאן - כשנבראה בשמים וחסרו, כאן - כשנבראה באחת מעיקרא.	רב חייא בר יוסף:											!
והא דומיא דשלש קתני, מה שלש - מעיקרא, אף אחת מעיקרא												ז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא הכא ביש בריה מעיקרא קמפלגי, מר סבר: יש בריה באחת, ומר סבר: אין בריה באחת.										!	◇	לט:	
דכולי עלמא אין בריה באחת, וחסרון מבפנים - שמיה חסרון ולא קשיא, כאן - שחסרה קודם שחיטה, כאן - שחסרה לאחר שחיטה.	ר' יוחנן:									!	◇	לט:	
ולאחר שחיטה קודם קבלה מי שרי?										ג		לט:	
הצורם און הפר ואח"כ קיבל דמו - פסול, שנאמר (ויקרא ט"ז) ולקח מדם הפר - הפר שהיה כבר	והא"ר זירא אמר רב:									ג	■	◇	לט:
אלא: כאן - שחסרה קודם קבלה, כאן - שחסרה לאחר קבלה.										!	◇	לט:	
ולאחר קבלה קודם זריקה מי שרי?										ג		לט:	
(שמות י"ב) שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם - שיהא תמים בן שנה בשעת שחיטה, ומנין בקבלה והולכה והזייה - ת"ל יהיה - שיהו כל היוותיו תם ובן שנה	והתניא:									ג	■	◇	לט:
תרגמא אבן שנה.										!	◇	לט:	
הכי נמי מסתברא										■		לט:	
כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב - זורק את הדם	דתניא ר' יהושע:									■	■	לט:	
שמע מינה.										■		לט:	
ומי איכא מידי דבשעת שחיטה הוי בן שנה, ובשעת קבלה והולכה הוי בן שתי שנים?										ג		לט:	
זאת אומרת - שעות פוסלות בקדשים.	רבא:									!	◇	לט:	
לימא כתנאי:										ג	◇	לט:	
(ויקרא כ"ב) ומעוך וכתות ונתוק וכרות - כולן בביצים, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]									■	ג	לט:	
בביצים ולא בגיד?										ג	ג	לט:	
אימא: אף בביצים, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]									■	ג	◇	לט:
כולן בגיד	רבי אליעזר בן יעקב:									■	ג	◇	לט:
מעוך וכתות - אף בביצים, נתוק וכרות - בגיד אין, בביצים לא.	רבי יוסי:									■	ג	◇	לט:
מאי לאו בהא קמפלגי:										ג		לט:	
חסרון מבפנים - שמיה חסרון	דמר סבר: [רבי יהודה]									■	ג	לט:	
לא שמיה חסרון	ומר סבר: [רבי אליעזר בן יעקב]									■	ג	לט:	
ותסברא, רבי יוסי מאי קסבר? אי קסבר חסרון מבפנים - שמיה חסרון אפי' נתוק וכרות נמי ואי קסבר לא שמיה חסרון - אפי' מעוך וכתות נמי לא										ג		לט:	
אלא, הכא במומים שבגלוי קמפלגי										■	!	◇	לט:
מעוך וכתות הוי מומא - דמיכווצן, נתוק וכרות הוי מומא - דהא תליין.	רבי יהודה סבר:									■	!	◇	לט:
מעוך וכתות לא הוי מומא - דמעיקרא נמי זמנין דמיכווצן, נתוק וכרות לא - הוי מומא - דמעיקרא נמי זמנין דתליין	ר"א בן יעקב סבר:									■	!	◇	לט:
מעוך וכתות הוי מומא - דהא ליתנהו, נתוק וכרות לא הוי מומא - דהא איתנהו.	ר' יוסי סבר:									■	!	◇	לט:
נפגם הזובן או העריה של נקבה במוקדשין.										■		לט:	
נפגם הזנב מן העצם אבל לא מן הפרק או שראש זנב מפציל את העצם או שיש בשר מחוליא לחוליא מלא אצבע.										■		לט:	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נפגם, ולא ניטל כיס ולא זכרות.	ר' אלעזר:										◊	לט:		
נפגם, ולא ניטל כיס ולא זכרות.	תניא נמי הכי:									■	■	לט:		
מעשה בעינבל אחד שנטלו זאב וחזר לאיתנו.	רבי יוסי בן המשולם:										○	לט:		
נפגמה הזנב מן העצם וכו'.											■	לט:		
אצבע שאמרו - אחד מארבעה בטפח של כל האדם.	תנא:										◊	לט:		
למאי הלכתא?											⚡	לט:		
לענין תכלת	רבה:									♦	■	!	לט:	
כמה חוטיין הוא נותן? ב"ש אומרים: ארבעה	דתניא: [ב"ש]									♦	■	!	לט:	
שלשה.	ב"ה:									♦	■	!	לט:	
וכמה תהא משולשת? ב"ש אומרים: ארבעה	[ב"ש]									♦	■	!	לט:	
שלש ושלש	ב"ה:									♦	■	!	לט:	
אחד מארבעה בטפח של כל אדם.	שב"ה אומרים:										■	!	לט:	
לשתי אמות	רב הונא בריה דרב יהושע:									♦	■	!	לט:	
שתי אמות היו בשושן הבריה, אחת על קרן מזרחית צפונית ואחת על קרן מזרחית דרומית. שעל קרן מזרחית צפונית היתה יתירה על של משה חצי אצבע, ושעל קרן מזרחית דרומית היתה יתירה עליה חצי אצבע, נמצאת יתירה על של משה אצבע. ולמה היו אחת גדולה ואחת קטנה - כשהיו אומנין נוטלין בקטנה ומחזירין בגדולה, שלא יבואו לידי מעילה.	דתנן:										■	!	לט:	
תרתי למה לי?											⚡	!	מ.	
חדא דכספא וזהבא, וחדא דבניינא.											!	!	מ.	
לאותה ששנינו שיש בשר בין חוליא לחוליא מלא אצבע.	רב נחמן בר יצחק, ואי תימא רב הונא בר נתן:										♦	■	!	מ.
אין לו ביצים או אין לו אלא ביצה אחת.												■	מ.	
אם יש לו שני כיסין - יש לו ב' ביצים, אין לו אלא כיס אחד - אין לו אלא ביצה אחת.	ר' ישמעאל:											♦	מ.	
מושיבו על עכוז וממעך, אם יש ביצה - סופו לצאת.	ר"ע:											♦	מ.	
מעשה שמיעך ולא יצא, נשחטה ונמצאת דבוקה בכסלים, והתיר ר"ע	[ר"ע]											♦	○	מ.
ואסר רבי יוחנן בן גוריו.	[רבי יוחנן בן גוריו]											♦	○	מ.
השתא אין לו אלא ביצה אחת אמרת - הוי מומא, אין לו כלל מיבעיא?												⚡	מ.	
חסורי מחסרא והכי קתני: אין לו שתי ביצים בשתי כיסין אלא בכיס אחד, א"נ שתי כיסין וביצה אחת - הרי זה מום												■	!	מ.
יש לו ב' כיסים - בידוע שיש לו ב' ביצים, אין לו אלא כיס אחד - כמו שאין לו אלא ביצה אחת דמי	ר' ישמעאל:											♦	!	מ.
בידוע לא אמרנן, אלא מושיבו על עכוז וממעך, אם יש ביצה סופו לצאת.	ואתא ר"ע למימר:											♦	!	מ.
ומעשה שמיעך ולא יצא וכו'.												○	מ.	
מעשה בפירושו של בית מנחם שמיעך ולא יצא, ונשחטה ונמצאת דבוקה בכסלים, והתיר ר"ע	תניא-ר' יוסי: [ר"ע]											♦	○	מ.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואסר רבי יוחנן בן נורי.	[רבי יוחנן בן נורי]										◆	○
עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל?	ר"ע לר' יוחנן בן נורי:											○
עד מתי אתה מאכיל ישראל נבילות?	רבי יוחנן בן נורי לר"ע:											○
לאו מישחט שחטיה?												ז
אלא: טריפות												○
לא איסור טריפות הוא												ז
אלא: עד מתי אתה מאכיל ישראל קדשים בחוץ?												○
בעל חמש רגלים, או שאין לו אלא שלש. ושרגליו קלוטות כשל חמור.												■
והשחול והכסול.												■
איזהו שחול - שנשמטה יריכו, וכסול - שאחת מירכותיו גבוהות.												■
לא שנו אלא שחסר ויתר ביד, אבל ברגל - טרפה נמי הוי, דכל יתיר כנטול דמי.	רב הונא:											■
לא תימא דעגילן ולא סדיקן, אלא כיון דעגילן - אע"ג דסדיקן.	רב פפא:											■
והשחול והכסול וכו':												■
איזהו כסול ואיזהו שחול? שחול - שנשמטה יריכו, כסול - שרגלו אחד בתוך הכסל, ורגלו אחד ע"ג הכסל.	ת"ר:											■
השרוע והקלוט, שרוע - שנשרבב יריכו, קלוט - שרגליו קלוטות כשל חמור וכשל סוס.	תנא:											■
נשבר עצם ידו ועצם רגלו, אע"פ שאינו ניכר.												■
מומין אלו מנה אילא ביבנה, והודו לו חכמים, ועוד ג' הוסיף	[אילא]											◆
לא שמענו אלא אלו.	אמרו לו: [חכמים]											◆
שגלגל עינו עגול כשל אדם, ופיו דומה כשל חזיר, ושניטל רוב המדבר בלשונו.	[אילא]											■
ה"ז מום.	ב"ד של אחריהן:											◆
אינו ניכר מי קא הוי מומא?												ז
אינו ניכר - מחמת עצמו, אבל ניכר מחמת מלאכה.	רב פפא:											!
מומין אלו מנה וכו'.	[אילא]											■
למימרא דלאו היינו אורחיה?												ז
המפלת מין בהמה וחיה ועוף, בין טמאין בין טהורין, אם זכר - תשב לזכר, אם נקבה - תשב לנקבה, אינו ידוע - תשב לזכר ולנקבה דברי ר"מ.	ורמינהו: [ר"מ]											■
מ"ט דר"מ - הואיל וגלגל עינו עגול כשל אדם	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											■
ל"ק, הא - באוכמא, הא - בחיוורא.	רב יוסף:											!
ופיו דומה כשל חזיר.												■
לא תימא - דשפיד ופרוס, אלא כיון דפרוס - אף על גב דלא שפיד.	רב פפא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
ושניטל רוב המדבר שלשנו.																					■	<	
מתנלי מני?																						▲	
רבי יהודה היא																						!	
ואת שניטל רוב הלשון, רבי יהודה אומר: רוב המדבר של לשונו.	דתניא: [ר"י]																				■	!	◇
ומעשה שהלחי התחזון עורך על העליון, ושאל רבן שמעון בן לחכמים, ואמרו: הרי זה מום.	[חכמים]																					■	מ
מאי תנא דקתני ומעשה?																						⚡	ג
משום דתנן פיו דומה לחזיר, ופליגי רבנן עליה דרבי, וקאמרינן: כי פליגי רבנן עליה דרבי - בשפתו עליונה עודפת על התחתונה, אבל שהתחתונה עודפת על העליונה - הרי זה מום, ומעשה נמי שהלחי התחתון עודף על העליון, שאל רשב"ג לחכמים ואמרו: ה"ז מום.																						!	◇
והא גבי אדם הוא																						⚡	◇
שפתו העליונה עודפת על התחתונה, או שתחתונה עודפת על העליונה - ה"ז מום	דתנן:																					⚡	מ
גבי אדם הוא דכתיב (ויקרא כ"ב) איש איש מזרע אהרן - איש ששוה בזרעו של אהרן, אבל בבהמה לא																						⚡	מ
לא קשיא, הא - דאית בה עצם, הא - דלית בה עצם.	רב פפא:																					!	◇
אזון הגדי היתה כפולה, אמרו חכמים: בזמן שהוא עצם אחד - מום, בזמן שאין בו עצם - אינו מום.	[חכמים]																					■	מ
זנב הגדי שהוא דומה לשל חזיר ושארין בה שלש חוליות - ה"ז מום.	רבי חנניא בן גמליאל:																					■	מ
פיו בלום ורגליו מבלומות, מחמת הריח - אינו מום, מחמת העצם - ה"ז מום	ת"ר:																					■	◇
אזניו כפולות, בחססיות אחת - ה"ז מום, בשתי חססיות - אינו מום.																						■	◇
זנב הגדי שהוא דומה לשל חזיר:	רבי חנניא בן גמליאל:																					■	<
לא תימא דקטינא, אלא - דכריכא, אף ע"ג דאלימא.	רב פפא:																					■	◇
או שאין בה שלש חוליות וכו'.																						■	<
בגדי, שתיים - ה"ז מום, שלש - אינו מום. בטלה, שלש - הרי זה מום, ארבע - אינו מום.	רב הונא:																					■	◇
בגדי, אחת - הרי זה מום, שתיים - אינו מום. בטלה, שתיים - הרי זה מום, שלש - אינו מום	מיתבי:																					⚡	◇
תיובתא דרב הונא.																						■	מ
ורב הונא מתנלי אטעיתיה, איהו סבר: מדרישא בגדי - סיפא נמי בגדי, ולא היא, רישא - בגדי, וסיפא בטלה.																						■	◇
את שיבלת בעינו, ושנפגם עצם ידו ועצם רגלו, ושנפרק עצמו של פיו, עינו אחת גדולה ואחת קטנה, אזנו אחד גדולה ואחד קטנה, במראה אבל לא במדה.	רבי חנניא בן אנטיגנוס:																					■	מ
אחת מביציו גדולה כשתיים בחבירתה	רבי יהודה:																					■	מ
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]																					■	מ
למימרא דיבלת הוי מומא?																						⚡	◇
ואלו שאין שוחטין עליהן לא במקדש ולא במדינה: בעל גרב ובעל יבלת	ורמינהו:																					⚡	◇
ותסברא? הא כתיבא (ויקרא כ"ב) יבלת באורייתא אלא ל"ק, הא - בגופו, הא - בעינו																						!	מ

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 † קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

בכורות-על אלו מומין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
מכדי, קרא סתמא מה לי בגופו ומה לי בעינו?												ז	מז
אלא לא קשיא, הא - דאית בה עצם, הא - דלית בה עצם. דקרא - דאית בה עצם, מתני' - דלית בה עצם, בעינו - הוי מומא, בגופא - לא הוי מומא.												ז	מז
ולית לה עצם בגופא פסולה הרי תלתול בעלמא הוא												ז	מז
בעלי התילולין פסולין באדם וכשירין בבהמה	דתנן, ר"א:											ז	מז
אלא, אידי ואידי בעינו, ולא קשיא, הא - בשחור, הא - בלבן												ז	מז
והא אין מומין בלבן?												ז	מז
אלא, אידי ואידי בלבן, ואמר ר"ל: לא קשיא, הא - דאית בה שער, הא - דלית בה שער.	[ר"ל]											ז	מז
עינו אחת גדולה וכל.												ז	מז
גדולה - כשל עגל, קטנה - כשל אווז.	תנא:											ז	מז
אזנו אחת גדולה וכל.												ז	מז
ורבנו עד כמה?												ז	מז
אפילו אינה לשניה אלא כפול - כשירה.	תניא, אחרים:											ז	מז
זנב העגל שאינה מגעת לערקוב												ז	מז
אמרו חכמים: כל מרבית עגלים כן, כל זמן שיהו מגדלין הן נמתחות.												ז	מז
איזהו ערקוב שאמר?												ז	מז
בערקוב שבאמצע הירך.	ר' חנינא בן אנטיגנוס:											ז	מז
קפץ העליון ולא קפץ התחתון, וכנגדו בגמל ניכר.	תנא:											ז	מז
על אלו מומין שוחטין את הבכור, ופסולי המוקדשין נפדין עליהן.												ז	מז
הא תו למה לי? הא תנא ליה רישא על אלו מומין שוחטין את הבכור												ז	מז
סיפא איצטריכא ליה - פסולי המוקדשין נפדין עליהן.												ז	מז
הא נמי פשיטא מישחט שחטין, מיפרק מיבעיא?												ז	מז
אלא: אידי דתנא שלשה הוסיף ואמרו לו לא שמענו אלא את אלו וקתני ואתי דיתידאה, וקא סתים לה בכלולה: על אלו מומין שוחטין את הבכור ופסולי המוקדשין נפדין עליה.												ז	מז
אלו שאין שוחטין עליהן לא במקדש ולא במדינה:												ז	מז
חורור, והמים שאין קבועין												ז	מז
וחוטין הפנימיות שנפגמו אבל לא שנעקרו												ז	מז
ובעל גרב ובעל יבלת ובעל חזזית												ז	מז
זקן וחולה ומזוהם ושנעבדה בו עבירה, ושהמית אדם ע"פ עד אחד, או ע"פ הבעלים.												ז	מז
וטומטום ואנדורגיגוס, לא במקדש ולא במדינה	[ת"ק]											ז	מז
אין לך מום גדול מזה	רבי ישמעאל:											ז	מז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אינו בכור, אלא נגזו ונעבד.	חכמים:											א
וגרב לא? והכתיב: (ויקרא כ"ב) גרב באורייתא												ב
וחזוית לא? והכתיב (ויקרא כ"ב) ילפת באורייתא												ג
גרב - זה החרס, ילפת - זו חזוית המצרית	ותניא:											ד
למה נקרא שמה ילפת - שמלפתת והולכת עד יום המיתה	ואמר ר"ל:											ה
בשלמא חזוית אחזוית לא קשיא, כאן - בחזוית המצרית, כאן - בחזוית דעלמא												ו
אלא גרב אגרב קשיא												ז
גרב אגרב נמי לא קשיא, הא - בלח, הא - ביבש. לח - איתסי, יבש - לא מיתסי.												ח
ולח מיתסי? והכתיב: (דברים כ"ח) יככה ה' בשחין מצרים וגו', ומדכתיב ובהרס - הרי גרב לח אמור, וקאמר אשר לא תוכל להרפא												ט
אלא: תלתא הוו, דקרא - יבש בין מבפנים בין מבחוץ, דמתני' - לח מבחוץ ומבפנים, דמצרי - יבש מבפנים ולח מבחוץ, דכתיב (שמות ט') ויהי שחין אבעבועות פורח באדם.												י
והזקן והחולה והמוזהם.												יא
מנהני מילי?												א
(ויקרא א') מן הצאן ומן הכשבים או מן העזים - פרט לזקן ולחולה ולמוזהם.	דתנו רבנן:											ב
וצריכי, דאי כתב רחמנא חד למעוטי זקן - דלא הדר בריא, אבל חולה דהדר בריא - אימא לא, ואי כתב למעוטי חולה - דלאו אורחיה, אבל זקן דהיינו אורחיה - אימא לא, ואי כתב רחמנא תרי - למעוטי הני דכחשי, אבל מוזהם דלא כחשי - אימא לא, ואי נמי למעוטי מוזהם - משום דמאיסי, אבל הני דלא מאיסי - אימא לא, צריכי.												ג
ושנעבדה בו עבירה וכל.												ד
מנא הני מילי?												ה
(ויקרא א') מן הבהמה - להוציא רובע ונרבע, מן הבקר - להוציא את הנעבד, מן הצאן - להוציא את המוקצה, ומן הצאן - להוציא את הנוגח.	דת"ר:											ו
הני בני קטלא נינהו												ז
ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים.												ח
וטוטום ואנדרוגינוס												א
בשלמא טוטום, במקדש לא - דילמא נקבה היא, במדינה לא - דילמא זכר הוא ולית בה מומא, אלא אנדרוגינוס, בשלמא במקדש לא - דלמא נקבה היא, אלא במדינה, נמי נהי דזכר הוא - תעשה נקבות שלו חריץ וישחוט עליה												ב
אמר קרא (ויקרא כ"ב) או חרוץ או שבור, חרוץ דומיא דשבור, מה שבור - במקום עצם, אף חרוץ - במקום עצם.	אביי:											ג
בלא שבור נמי לא מצית אמרת חרוץ במקום בשר הוי מומא, דאי סלקא דעתך חרעץ במקום בשר הוי מומא, מכדי כיון דאמר גרב - זהו חרס, מיתרין חריץ, דכתיב (ויקרא י"ג), ומראהו עמוק מן העור - כמראה חמה העמוקה מן הצל, וליכתב רחמנא חרוץ ולא בעי גרב, ואמינא: חרוץ דלא מאיס - הוי מומא, גרב דמאיסי לא כל שכן? להכי כתב רחמנא גרב - למימר דחרוץ במקום בשר - לא הוי מומא.	רבא:											ד
(רבי ישמעאל אומר אין לך מום גדול מזה).												ה
כאביי לא אמר - חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן												ו
כרבא נמי לא אמר - דילמא ה"מ היכא דלא מינכרא, אבל היכא דמינכר - מום רע קרינא ביה.												ז
מאי טעמא דרבי ישמעאל? מיפשט פשיטא ליה אנדרוגינוס - בכור הוא ומומו עמו, או דילמא: ספוקי מספקא ליה ואם תימצא לומר קאמר, אם תימצא לומר בכור הוא - הרי מומו עמו?	בעי רבא:											א

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למאי נפקא מינה											ז	מא:
למילקא עליה משום גיזה ועבודה											!	מא:
אי נמי - למיתבה לכהן.											!	מא:
אנדרוגינוס בכור הוא - ומומו עמו	ת"ש, ר' אילעאי אומר משום ר' ישמעאל:										ז	מא:
ש"מ: מישפט פשיטא ליה											ז	מא:
ודילמא אם תימצא לומר קאמר?											!	מא:
(ויקרא א') זכר - ולא נקבה, כשהוא אומר למטה זכר, שאין ת"ל, מה ת"ל - להוציא טומטום ואנדרוגינוס.	ת"ש:										ז	מא:
מני?											^	מא:
אילמא ת"ק											!	מא:
ספיקא הוא, ואתי קרא - למעוטי ספיקא?											ז	מא:
אלא רבנן בתראי											!	מא:
מחד קרא נפקי דהא גבי בכור חד זכר הוא דכתיב, קא מעטי כולהו מינייהו											ז	מא:
אלא פשיטא ר' ישמעאל											!	מא:
ואי אמרת בשלמא רבי ישמעאל מישפט פשיטא ליה - היינו דאיצטריך קרא למעוטי, אלא אי אמרת מספקא ליה - אצטריך קרא למעוטי ספיקא?											ז	מא:
לעולם רבנן בתראי, וגבי בכור תרתי קראי כתיב הזכר והזכרים.											!	מא:
וחכ"א אינו בכור כל.											■	מא:
מחלוקת באנדרוגינוס, אבל בטומטום - דברי הכל ספיקא הוא וקדוש מספיקא	רב חסדא:										■	מא:
אלא מעתה - בערכין יערך	א"ל רבא:										ז	מא:
(ויקרא כ"ז) הזכר - ולא טומטום ואנדרוגינוס?	אלמה תניא:										■	מב.
סמי מיכן טומטום.											!	מב.
יכול לא יהא בערך איש, אבל יהא בערך אשה ת"ל הזכר	ת"ש:										■	מב.
אם נקבה - ולא טומטום ואנדרוגינוס											■	מב.
סמי מיכן טומטום.											!	מב.
(ויקרא ג') אם זכר אם נקבה זכר ודאי נקבה ודאית, ולא טומטום ואנדרוגינוס	ת"ש:										■	מב.
סמי מיכן טומטום.											!	מב.
הזכר - ולא נקבה, כשהוא אומר למטה, זכר שאין ת"ל, מה ת"ל - להוציא טומטום ואנדרוגינוס	ת"ש:										■	מב.
סמי מיכן טומטום.											!	מב.
הנעבד והמוקצה והאתנן והמחיר וטומטום ואנדרוגינוס - כולן מטמאין בגדים אבית הבליעה	ת"ש: [ת"ק]										◆	מב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טומטום ואנדרוגינוס - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה, שהיה ר"א אומר: כל מקום שנאמר זכר ונקבה אתה מוציא טומטום ואנדרוגינוס מביניהם, ועוף הואיל ולא נאמר - בו זכר ונקבה - אין אתה מוציא טומטום ואנדרוגינוס מביניהם.	ר"א									◆	⚡	◇
סמי מיכן טומטום.										!		
הטריפה והכלאים יוצא דופן טומטום ואנדרוגינוס - לא קדושים ולא מקדישין	ת"ש-ר' אלעזר:									⚡	◇	
לא קדושים - בתמורה, ולא מקדישין - לעשות תמורה	שמואל:									⚡		
סמי מיכן טומטום.										!		
חמשה לא קדושים ולא מקדישין, ואלו הן: הטריפה, והכלאים, ויוצא דופן, וטומטום, ואנדרוגינוס.	ת"ש-ר' אלעזר:									⚡	◇	
וכי תימא ה"נ סמי מיכן טומטום										!		
הווי להו ארבעה										⚡		
אפיק טומטום ועייל יתום.										!		◇
לימא כתנאי												◇
אנדרוגינוס בכור הוא ומומו עמו	רבי אילעאי אומר משום ר' ישמעאל:									◆	⚡	◇
אין קדושה חלה עליו	חכמים:									◆	⚡	◇
הרי הוא אומר הזכר, וכל מקום שנאמר זכר - אינו אלא להוציא טומטום ואנדרוגינוס.	ר"ש בן יהודה משום ר"ש:									◆	⚡	◇
וכי תימא סמי מיכן טומטום, ר"ש בן יהודה היינו רבנן אלא לאו - טומטום איכא ביניהו										⚡		
אין קדושה חלה עליו - אנדרוגינוס, אבל טומטום - ספיקא הוא וקדוש מספיקא	דת"ק סבר:									◆	⚡	◇
טומטום בריה הוא ולא קדוש	ואתא רבי שמעון בן יהודה למימר:									◆	⚡	◇
לא, דכולי עלמא - טומטום בברייה לא מספקא, בזכר ונקבה - הוא דמספקא										!		◇
מטיל מים במקום זכרות - דכולי עלמא לא פליגי דזכר הוא, כי פליגי - במטיל מים במקום נקבות :										!		◇
חיישינן שמא נהפכה זכרותו לנקבותו	מר סבר: [ת"ק]									◆	⚡	!
לא חיישינן	ומר סבר: [רבי שמעון בן יהודה]									◆	⚡	!
כמה מה מטיל מים במקום נקבות - חולין.	כי הא דהורה רבי אילעאי:									⚡		◇
מאן דלא חש לתנא קמא ולרבי ישמעאל?	תהי בה ר' יוחנן:									⚡		◇
ולימא רבי יוחנן נמי: מאן דלא חש לרבנן בתראי, דא"ר חסדא מחלוקת - באנדרוגינוס, אבל בטומטום - דברי הכל ספיקא										⚡		◇
רבי יוחנן לא ס"ל דרב חסדא										!		◇
אי לא ס"ל, לימא הוא דאמר כרבנן בתראי?										⚡		
הכי נמי קאמר, מאן שביק תרי ועביד כחד?										!		◇
ורבי אילעא כמאן סברא										^		◇
לא אמרו טומטום ספק - אלא באדם הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד, אבל בהמה, מטיל מים במקום זכרות זכר, מטיל מים במקום נקבות - נקבה.	כי הא דאמר ריש לקיש:									!		◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולחוש שמא נהפכה זכרותו לנקבותו?	מתקף לה רב אושעיא:	ז										מב:
א"ל: כמאן - כר"מ דחייש למיעוטא?	[אביי]	ז										מב:
אפי' תימא רבנן, הואיל ואישתני - אישתני	אביי בר אבין ורב חנניא בר אבין:	!										מב:
אית דאמר - אישתני, ואית דאמר - לא אישתני.			!									מב:
לימא אישתני ולא אישתני תנאי			ז									מב:
טומטום שקידש - קדושיו קדושין, נתקדש - קדושיו קדושין. וחולץ וחולצין לאשתו ומיבמים לאשתו.	דתניא:	♦	ז									מב:
אשת טומטום - חולצת ולא מתייבמת.	ותניא אידך:	♦	ז									מב:
סברוה, דכ"ע כר"ע	[ר"ע]	■	ז									מב:
סריס חמה - לא חולץ ולא מייבם	דאמר: [רבי עקיבא]	■	ז									מב:
מאי לאו בהא קמפלגי:		■	ז									מב:
דמ"ד חולץ וחולצין לאשתו ומיבמים את אשתו - לא אמרינן הואיל ואישתני אישתני		■	ז									מב:
ומ"ד חולצת ולא מתייבמת אמרינן הואיל ואישתני אישתני		■	ז									מב:
לא, דכ"ע אמרינן הואיל ואישתני אישתני, הא - ר"א, והא - ר"ע.			!									מב:
ומאן תנא אליבא דר"ע?		^										מב:
אילימא ר' יהודה		!										מב:
הא ודאי סריס משוי ליה		ז										מב:
טומטום שנקרע ונמצא זכר - ה"ז לא יחלוץ, מפני שהוא כסריס	דתנן, רבי יהודה:	ז	■									מב:
אלא רבי יוסי ברבי יהודה היא		!										מב:
טומטום לא חולץ - שמא יקרע וימצא סריס חמה	דתניא, ר' יוסי בר' יהודה:	!	■									מב:
אטו כל דמיקרע זכר משתכח, נקבה לא משתכח?		ז										מב:
שמא ושמא קאמר, שמא יקרע וימצא נקבה, א"נ - זכר, נמי - שמא ימצא סריס חמה.		!										מב:
מאי בנייהו?		^										מב:
לפסול במקום אחים, ולחלוץ שלא במקום אחים, איכא בנייהו.	רבא:	!										מב:
הדרן עלך על אלו מומין												מב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מומין אלו, בין קבועין בין עוברים - פסולין באדם.												■
ויותר עליהן: הכילון והלפתן והמקבן, ושראשו שקוט, ושקיפס												■
ובעלי חטרות - רבי יהודה מכשיר	[רבי יהודה]											◆
פסולין.	חכמים:											◆
הקרה - פסול, איזהו קרה - כל שאין לו שיטה של שער מקפת מאוזן לאוזן, אם יש לו - ה"ז כשר.												■
אמאי? והאיכא יבלת דלא כתיב באורייתא באדם ותו, דק תבלול דלא כתיבי בבהמה												◇
מילף ילפי מהדדי												!
באדם לא נאמר בו יבלת, בבהמה לא נאמר דק תבלול, מנין ליתן את האמור של זה ואת האמור של זה בזה - ת"ל גרב גרב ילפת ילפת לגזירה שוה.	דתניא:											!
מפני, דאי לא מפני איכא למיפרך: אדם מבהמה לא יליף - שכן היא עצמה קריבה לגבי מזבח, בהמה מאדם לא ילפא - שכן נתרבה במצות												◇
לאוי אפנויי מפני לכתוב רחמנא ילפת ולא בעי גרב, ואנא אמנא: ומה ילפת דלא מאיסא - הוי מומא, גרב דמאיס - לא כל שכן? גרב גרב דכתב רחמנא למה לי - לאפנויי.												◇
ולכתבינהו רחמנא כולהו בחד, וגרב וילפת הכא והכא, ויליפו מהדדי												?
אהייא ליכתב רחמנא?												^
אי כתב באדם												!
הוה אמנא, כל דפסול באדם - פסול בבהמה, קלוט וחוטין דליתנהו באדם - בבהמה נמי לא ליפסלן												?
ולכתוב רחמנא כולהו בבהמה												!
הוה אמנא, כל דפסול בבהמה - פסול באדם, גבן וחרום דליתנהו בבהמה - באדם נמי לא לפסלן												?
ולכתבינהו רחמנא כולהו בחד, והנך דליתנהו באידך - לכתוב רחמנא בבהמה, והנך דליתנהו באידך - לכתוב באדם וגרב וילפת הכא והכא, ויליפו מהדדי												?
אלא כתנא דבי רבי ישמעאל												!
כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											!
למה לי דכתב רחמנא מומין באדם, מומין בקדשים, מומין בבכור? צריכא, דאי כתב רחמנא מום באדם - שכן נתרבה במצוות, אדם מבכור לא אתי - שכן הוא עצמו קרב לגבי מזבח, קדשים מבכור לא אתי - שכן קדושתו מרחם, אדם מקדשים לא אתי - שכן הן עצמן קריבין, בכור מקדשים לא אתי - שכן קדושתו	רבא:											■
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת?												?
מהי תיתי?												^
לא לכתב רחמנא בבכור ותיתי מהנך												!
מה להנך - שכן קדושתן מרובה ונוהגין בפשוטין												?
לא לכתוב בקדשים ותיתי מהנך												!
מה להנך שכן קדושתן מאליהן												?
לא לכתוב באדם ותיתי מהנך												!
מה להנך שכן הן עצמן קריבין לגבי מזבח												?

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
צריכי.											!	◇	מג:	
יתר עליהן באדם.													<	מג:
מנא ה"מ?											^		מג:	
דאמר קרא (ויקרא כ"א) כל איש אשר בו מום מזרע אהרן - איש ששוא בורעו של אהרן.	רבי יוחנן:										!	◇	מג:	
מאי איכא בין מומא לשאינו שוה בורעו של אהרן?											^	◇	מג:	
איכא בינייהו משום אחולי עבודה, מומא - מחיל עבודה, דכתיב (ויקרא כ"א) מום בו ולא יחלל, שאינו שוה בורעו של אהרן - לא מחיל עבודה.											!	◇	מג:	
מאי איכא בין שאינו שוה בורעו של אהרן ומשום מראית העין?											^	◇	מג:	
איכא בינייהו עשה.											!	◇	מג:	
כילון													<	מג:
דדמי רישיה לאכלא.													◇	מג:
לפתא													<	מג:
דדמי רישיה לגלגלידא דלפתא.													◇	מג:
וצוארו עומד באמצע ראשו.	תנא:												◇	מג:
מקבן													<	מג:
דדמי רישיה למקבן.													◇	מג:
ושראשו שקוט													<	מג:
מלפניו.													◇	מג:
ושקיפס													<	מג:
מאחוריו, כדאמרי אינשי שקיל פיסא.													◇	מג:
וצוארו שקוט ושמוט.	תנא:												◇	מג:
שקוט - דחביא מחבא														מג:
שמוט - דאריך ושמוט.														מג:
ובעלי חטרות ר' יהודה כל.													<	מג:
דאית ביה עצם כולי עלמא לא פליגי - דפסול, כי פליגי דלית ביה עצם:													◇	מג:
הא אינו שוה בורעו של אהרן	מר סבר: [חכמים]										◆	◇	מג:	
קרקורא דבישראל בעלמא הוא.	ומר סבר: [רבי יהודה]										◆	◇	מג:	
הקרח פסול.													<	מג:
ל"ש אלא שאין לו לאחוריו ויש לו לפניו. אבל יש לו לאחוריו - כשר, וכל שכן שיש לו לאחוריו ואין לו לפניו.	רבא:												◇	מג:
ואיכא דמתני אסיפא:														מג:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואם יש לו ה"ז כשר	[סיפא]											■
לא שנו אלא שיש לו לאחריו וכ"ש ואין לו לפניו, אבל יש לו בין לאחריו בין לפניו - פסול, וכל שכן שיש לו לפניו ואין לו לאחריו, וכ"ש דאין לו כלל - דפסול.	רבא:											◇
הקרחנין והנגסין והזבלגנין - פסולין, לפי שאינן שוה בורעו של אהרן .	רבי יוחנן:											◇
קרחנין - תנינא נגסין - תנינא											ז	
זבלגנין איצטריך ליה לאשמועינן, ומהו דתימא משום מראית העין.											!	◇
והא כל היכא דאיכא משום מראית העין מיתנא קתני להו:											ז	◇
ושנשרו ריסי עיניו - פסול מפני מראית העין	[קתני]										ז	■
מהו דתימא: תני חדא - וה"ה לכולהו											!	
והא כל היכא דאיכא למהדר ומיתנא:											ז	
ושניטלו שיניו - פסול משום מראית העין	[קתני]										ז	■
אלא לאפקי מהא דתניא											!	◇
הקרחנין והנגסין והזבלגנין - כשרים, ולא אמרו פסול אלא משום מראית העין.	דתניא:										■	!
מאן האי תנא?											^	
ר' יהודה היא											!	
(ויקרא א') הכהנים - לרבות הקרחנין.	דתניא, רבי יהודה:										■	!
אין לו גבינין, אין לו אלא גבין אחד - זהו גבן האמור בתורה.												■
כל שגבינין שוכבין	רבי דוסא:											■
שיש לו שני גבין ושתי שדראות.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:											■
וגבן דאין לו משמע?												ז
גבן - שיש לו גבינין הרבה, אין לו גבינין או אין לו אלא גבין אחד מנין - ת"ל: או גבן.	ורמינהן:											■
זהו מדרש או גבן.	רבא:											!
רבי דוסא אומר כל.												■
למימרא דחיי?												ז
המפלת בריה שיש לה שני גבין ושתי שדראות	והא איתמר:											■
באשה - אינו וולד, בבהמה - אסור באכילה	ואמר רב:											■
כבר רמא ניהליה רב שימי בר חייא לרב	[רב שימי בר חייא לרב]											^
שימי את אלא בשדרתו עקומה.	וא"ל: [רב]											!
החרום פסול - איזהו חרום הכוחל שתי עיניו כאחת.												■
שתי עיניו למעלה, ושתי עיניו למטה, עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה, רואה את החדר ואת העלייה כאחד												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סכי שמש, והגדן, והצירן												■	מד.
וששנרו ריסי עיניו - פסול מפני מראית העין.												■	מד.
חרום - שחוטמו שקוע, חוטמו סולד, חוטמו בולם, חוטמו נוטף מנין? ת"ל: או חרום.	ת"ר:											◊	מד.
אין חרום אלא הכוחל שתי עיניו כאחת	רבי יוסי:											■	מד.
הפלגת, אע"פ שאינו כוחל שתי עיניו כאחת.	אמרו לו:											■	מד.
שתי עיניו למעלה שתי עיניו למטה?												■	מד.
מה שתי עיניו למעלה שתי עיניו למטה?												^	מד.
אילמא שתי עיניו למעלה - דחוי למעלה, שתי עיניו למטה - דחוי למטה, עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה - דחוי עינו אחת למטה ועינו אחת למעלה												!	מד.
היינו רואה את החדר ואת העלייה כאחת												⚡	מד.
אלא: שתי עיניו למעלה - דקיימן למעלה, שתי עיניו למטה - דקיימן למטה, עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה - דקיימי עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה, וקיימי כסדרן נמי ורואה את החדר ואת העלייה כאחת.												!	מד.
מנא הני מילי?												^	מד.
(ויקרא כ"א) בעינו - כל מה שבעינו, מכאן אמרו, שתי עיניו למטה, שתי עיניו למעלה, עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה, ורואה את החדר ואת העלייה כאחת, או שמדבר עם חברו ואחר אומר כי רואה.	דת"ר:											!	מד.
(ויקרא כ"א) עור - בין סומא בשתי עיניו, בין סומא באחת מעיניו, חורוור והמים הקבועין מנין - ת"ל איש עור.	תנו רבנן:											■	מד.
למה לי דכתב רחמנא איש עור דק תבלול בעינו? צריכי, דאי כתב רחמנא עור - משום דליתנהו כלל, אבל חורוור והמים הקבועין דאיתנהו ביה - לא, כתב רחמנא איש, ואי כתב רחמנא איש - משום דלא קא חזי כלל, אבל מחסורייתא - לא, כתב - רחמנא דק, ואי כתב רחמנא דק - משום דמחסרן, אבל מבלבלייתא - לא, כתב רחמנא תבלול, ואי כתב רחמנא תבלול - משום דמבלבלן, אבל משום משניותא - לא, כתב	רבא:											■	מד.
הלכך, כל מחמת כהיותא - אתיא מאיש, מחסורייתא - מדק, מבלבלייתא - מתבלול, משניותא - מבעינו.	רבא:											■	מד.
סכי שמש.												■	מד.
סני שמש.	תני רב יוסף:											■	מד.
זגדיין												■	מד.
מחוי רב הונא: חד מדידן וחד מדידהו, ואיקפד רב יהודה.	[רב הונא]											■	מד.
שכבנא - שגביניו שוכבים, זגדום - שגביניו אחד שחור ואחד לבן	מיתיבי:											⚡	מד.
תנא כל זוגא דלא שוי להדיי - זגדום קרי ליה.												!	מד.
הצירן												■	מד.
עיניו תרוטות וצירניות, דומעות דולפות טורדות.	תנא:											■	מד.
הדויר והלופין והתמיר	תנא:											■	מד.
זויר - דמזור עיניה												■	מד.
לופין - דנפישין זיפיה												■	מד.
תמיר - שתמו זיפין.												■	מד.
והני גבי מומין תנו להו												⚡	מד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שנשרו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין	והתנן:									⚡	◇	מד.	
לא קשיא, הא - דאשתיו גרדומי, הא - דלא אשתיו גרדומי.										!	◇	מד.	
עיניו גדולות כשל עגל או קטנות כשל אוזו											■	מד.	
גופו גדול מאבריו, או קטן מאבריו											■	מד.	
חוטמו גדול מאבריו או קטן מאבריו											■	מד.	
הצמם והצמע.											■	מד.	
איזהו צומע - כל שאזניו קטנות, והצומם - כל שאזניו דומות לספוג.											◇	מד.	
שפתו העליונה עודפת על התחתונה, התחתונה עודפת על העליונה - הרי זה מום											■	מד.	
ושנטלו שיניו - פסול מפני מראית העין.											■	מד.	
משה רבינו עשר אמות היה, שנאמר (שמות מ') ויפרש את האהל על המשכן, מי פרשו - משה רבינו פרשו, וכתוב (שמות כ"ו) עשר אמות אורך הקרש	רב:										◇	מד.	
אם כן עשיתו למשה רבינו בעל מום	רב שימי בר חייה לרב:										⚡	◇	מד.
גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו	דתנן:										⚡	◇	מד.
שימי, באמה של קרש קאמר.	אמר ליה: [רב]										!	■	מד.
חוטמו גדול כו'.											■	מד.	
כאצבע קטנה.	תנא:										■	מד.	
הצמם והצמע.											■	מד.	
אף הצימח.	תנא:										◇	מד.	
לא הוו ידעי רבנן מאי צימח, שמעו לההוא טייעא דהוה קאמר: מאן דבעי צימח, ואישתכח גדיא חזיזא הוויא.											○	◇	מד.
עז שאין לה קרנים, ורחל שיש לה קרנים - כשרים לגבי מזבח	רב חסדא:										■	◇	מד.
יש דברים שהן כמומין ואינן כמומין, ושחטין עליהם במקדש אבל לא במדינה, ואלו הן, עז שאין לו קרנים, ורחל שיש לו קרנים, והצימח והצמם והצמע.	תניא נמי הכי:										■	◇	מד.
נטלו קרנותם וזכרותם עמהן - פסולה, ואין פודין עליהם נטלו טלפיים וזכרותם עמהן - פסולין, ונפדין עליהם.	רב חסדא אמר אמימר:										■	◇	מד.
נטלו קרניו וטלפיו וזכרותם עמהן פסולין ונפדין עליהן	מיתיבי:										⚡	◇	מד.
לא קשיא, הא - דאיתעקור איתעקורי, הא - דאיגום איגומי.											!	◇	מד.
ודאיגום איגומי פסול?											⚡	◇	מד.
פרה שקרניה וטלפיה שחורים - יגוד	ורמינהו:										⚡	◇	מד.
מעילוי זכרות.	תרגמה זעירי:										!	■	מד.
דין שוכבין כשל אשה											■	מד:	
כריסו צבה											■	מד:	
טיבורו יוצא, נכפה אפילו אחת לימים											■	מד:	

<p>◆ חילוקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רוח קצרית באה עליו												■	מד:
המאושבן, ובעל גבר.												■	מד:
משתנין מים בפני רבים ואין שותין מים בפני רבים	רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא:											◊	מד:
משתנין מים בפני רבים, ואין שותין מים בפני רבים, ומעשה באחד שביקש להשתין מים ולא השתין, ונמצא כריסו צבה.	ותניא נמי הכי:											■	מד:
שמואל איצטריך ליה בשבתא דרגלא, נגדו ליה גלימא, אתא לקמיה דאבוה	[שמואל]											○	מד:
א"ל: אתן לך ד' מאה זוזי וזיל אהדר עובדא, את דאפשר לך, דלא אפשר ליה ליסתכן?	[אבוה דשמואל]											○	מד:
מר בר רב אשי איצטריך אגודא גמלא אשתין	[מר בר רב אשי]											○	מד:
אמרו ליה: חמתך קאתיא												○	מד:
אמר להו: באודנה.	[מר בר רב אשי]											○	מד:
ותיפוק לי משום עלקא?												◊	מד:
בשותת.												!	מד:
שני נקבים יש בו באדם, אחד מוציא שתן ואחד מוציא שכבת זרע, ואין בין זה לזה אלא קקליפת השום, בשעה שאדם נצרך אם נקבו זה לתוך זה נמצא עקר.	ת"ר:											■	מד:
מאי דכתיב (דברים ז') לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך, אימתי לא יהיה בך עקר - בזמן שבבהמתך.	ריש לקיש:											■	מד:
לא יהיה בך עקר - שלא תהא ביתך עקור מן מן התלמידים, ועקרה - שלא תהא תפלתך עקורה לפני המקום, אימתי - בזמן שאתה משים עצמך כבהמה.	רבי יהושע בן לוי:											■	מד:
לא ישתין אדם מים לא על כלי חרס, ולא על מקום קשה	רב פפא:											■	מד:
הני מדורי דבבל מהדרי מיא לעין עיטם	דאמר רב:											■	מד:
הא איתתא לא תקום להדיא באנפי ינוקא, אניסא - לית לן בה.	אביי:											■	מד:
עמוד החזור - מביא אדם לידי הדרוקן, סילון החזור - מביא אדם לידי ירקון.	תניא, רשב"ג											■	מד:
דם רבה - שחין רבה, שכבת זרע רבה צרעת רבה, צואה רבה - הדרוקן רבה, מי רגלים רבין ירקון רבה.	רבה בר רב הונא, אמר רב קטינא אמר ריש											■	מד:
רוח קצרית באה עליו.												■	מד:
מאי נינהו?												^	מד:
רוח בן נפלים באה עליו.	תנא:											■	מד:
המאושבן ובעל גבר.												■	מד:
משובן - בביצים, ובעל גבר - בגיד.	תנא:											■	מד:
משובן - זה הקיין, הגרבתן - זה בעל קיק, קיין - בביצים, גרבתא - בגיד.	תנא:											■	מד:
ועד כמה?												^	מד:
מחוי רב יהודה עד רכובה.	[רב יהודה]											!	מד:
עד רכובה - פסול, למעלה מן רכובה - כשר	תניא, רבי אליעזר בן יעקב:											■	מד:
עד רכובה - כשר, למטה מן הרכובה - פסול.	איכא דאמרי:											■	מד:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!**
 ■ **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בכורות-מומין אלו	מימרא														
אין לו ביצים, או אין לו אלא ביצה אחת, הרי זה (ויקרא כ"א) מרוח אשך האמור בתורה	[ת"ק]												♦		מד:
כל שנימוחו אשכיו	רבי ישמעאל:												♦		מד:
כל שרוח באשכיו	רבי עקיבא:												♦		מד:
כל שמראיו חשוכין.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:												♦		מד:
קשיא ליה לרבי ישמעאל: הא חסר אשך מיבעי ליה תני: שנמרחו אשכיו.	[רבי ישמעאל]												♦		מד:
קשיא ליה לרבי עקיבא: האי ממרוח אשך מיבעי ליה תני: שהרוח באשכיו.	[רבי עקיבא]												♦		מד:
קשיא ליה לרבי חנינא בן אנטיגנוס: האי רוח אשך מיבעי ליה תני: שמראיו חשוכין, קסבר גורעין ומוסיפין ודורשין	[רבי חנינא בן אנטיגנוס]												♦		מד:
היינו כוש?													ז		מד:
רבי חנינא בן אנטיגנוס לא תני כושי.													!		מד:
מקיש בקרסוליו ובארכבותיו															מד:
ובעל הפיקים, העיקל. איזהו העיקל - כל שהוא מקיף פרסותיו ואין ארכבותיו נוקשות זו לזו. פיקה יוצא מגודלו															מה:
עקיבו יוצא לאחוריו															מה:
פרסותיו רחבות כשל אווז															מה:
אצבעותיו מורכבות זו על זו או קלוטות, למעלה עד הפרק - כשר, למטה מן הפרק וחתכה - כשר.															מה:
היתה בה יתרת וחתכה, אם יש בה עצם פסול, ואם לאו - כשר.															מה:
יתר בידיו וברגליו															מה:
שש ושש עשרים וארבע, ר' יהודה מכשיר	[רבי יהודה]												♦		מה:
פוסלין.	חכמים:												♦		מה:
השולט בשתי ידיו - רבי פוסל	[רבי]												♦		מה:
מכשירין.	חכמים:												♦		מה:
(ויקרא כ"א) שבר רגל - אין לי אלא שבר רגל, מנין לרבות הקישן והעיקל והקילבן ת"ל או שבר רגל.	ת"ר:												♦		מה:
בעל הפיקין והשופנף	תנא:														מה:
בעל הפיקין - שיש לו כסתות הרבה, שופנר - שאין לו כסתות כל עיקר.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:														מה:
פיקה יוצא מגודלו ועקיבו יוצא לאחוריו.															מה:
שוקו יוצא באמצע רגלו.	רבי אלעזר:														מה:
פרסותיו רחבות כשל אווז.															מה:
לא תימא דטריפה ולא סדיקא, אלא כיון דטריפה אע"ג דסדיקא.	רב פפא:														מה:
אצבעותיו מורכבות זו על גב זו או קלוטות.															מה:
(ויקרא כ"א) שבר יד - אין לי אלא שבר יד, אצבעות מורכבות או קלוטות למעלה מן הפרק וחתכן	ת"ר:														מה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והאמרת כשך											ז	מה.
אלא: ולא חתכן											◇	מה.
מנין - ת"ל או שבר יד.											■	מה.
היתה בו יתרת וחתכה, אם יש בה עצם - פסול, ואם לאו - כשר.											■	מה. <
רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן: והוא שנספרת על גב היד.											■	מה. ◇
יתירה שיש בה עצם, ואין בה צפורן - מטמא במגע ובמשא, ומטמא באהל, ועולה למנין קב"ה	ת"ר:										■	מה. ◇
ובנספרת על גב היד.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										■	מה. ◇
יתרת שיש בה עצם ואין בה צפורן - מטמא במגע ובמשא ואין מטמא באהל	רב חסדא, דבר זה רבינו הגדול אמרו המקום יהיה בעורו:										■	מה. ◇
ובשאינה נספרת על גב היד.	רבב"ה א"ר יוחנן:										■	מה. ◇
עשו דבריהם כדברי נביאות, מה נפשך, אי אבר הוא - באהל נמי מטמא, ואי לאו אבר הוא - במגע ובמשא נמי לא ליטמין	רבי יוחנן:										ז	מה. ◇
משום עצם כשעורה נגעו בה	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה דרב										!	מה. ◇
גזירה שאינה נספרת אטו נספרת	רב פפא:										!	מה. ◇
אי הכי, שאינה נספרת - באהל נמי מטמא											ז	מה. ◇
עבדו רבנן היכירא, כי היכי דלא לישרפו עלייהו תרומה וקדשים.											!	מה. ◇
רוב בנינו ורוב מנינו של מת, אע"פ שאין בו רובע - טמאין.	תנן התם:										■	מה. ◇
אזיהו רוב בנינו - שני שוקיים וירך אחד הואיל ורוב גובהו בגדול, אזיהו רוב מנינו - קב"ה.	ת"ר:										■	מה. ◇
תנא מניינא אתא לאשמועינן?	רבינא לרבא:										ז	מה. ◇
קמ"ל כדתניא:											!	מה. ◇
חסר שאין בו אלא מאתים, ויתר שיש בו מאתים ושמונים וא', כולן עולין למנין קב"ה זיל בתר רובא דאינשי.	[תניא]										■	מה. ◇
מעשה בתלמידיו של ר' ישמעאל ששלקו זונה אחת שנתחייבה שריפה למלך, בדקו ומצאו בה מאתים וחמשים ושנים	רב יהודה אמר שמואל:										○	מה. ◇
שמא באשה בדקתם, שהוסיף לה הכתוב שני צירים ושני דלתות.	אמר להם: [רבי ישמעאל]										■	מה. ◇
כשם שצירים לבית כך צירים לאשה, שנאמר: (שמואל א' ד) ותכרע ותלד כי נהפכו עליה ציריה	תניא, רבי אלעזר:										■	מה. ◇
כשם שדלתות לבית כך דלתות לאשה, שנאמר (איוב ג') כי לא סגר דלתי בטני	רבי יהושע:										■	מה. ◇
כשם שמתפתח לבית כך מפתח לאשה, שנאמר (בראשית ל') ויפתח את רחמה.	רבי עקיבא:										■	מה. ◇
לרבי עקיבא קשיא דתלמידי רבי ישמעאל	ז											מה. ◇
דלמא אידי דזוטרא - אתמוחי מתמה. אמר רב: וכולן אין מטמאין באהל, שנאמר (במדבר י"ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל - דבר השוה לכל אדם	!											מה. ◇
ובאיש ליכא? והכתוב: (ישעיהו כ"א) צירים אחוזני כצירי יולדה	אמר ליה אביי ז											מה. ◇
צירי בשך	!											מה. ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
והכתיב: (דניאל י') אדני במראה נהפכו צירי																					◊	מה:			
הכא נמי צירי בשר																						◊	מה:		
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי - מאתים וארבעים ושמונה היכי משכחת לה? לא באיש ולא באשה.																						■	מה:		
יתר בידיו וברגליו.																							<	מה:	
ושניהם מקרא אחד דרשו, (שמואל ב' כ"א) ותהי עוד מלחמה, וכתלי (שמואל ב' כ"א) ויהי איש מדון אצבע ידיו ואצבע רגליו שש ושש	רבי יצחק:																						◊	מה:	
בגנותיה משתעי	מר סבר: [חכמים]																						■	מה:	
בשבחיה משתעי.	ומר סבר: [רבי יהודה]																						■	מה:	
מה לי דכתיב שש ושש עשרים וארבע	רבה:																						⚡	מה:	
מספר צירי, דא כתב חזמא שש ושש - הוה אמנא שיתיה שיתיה עיה - כתב עשרים וארבע, ואי כתב עשרים וארבע הוה אמנא הוא חמש מהאי גיסא ושבע מהאי גיסא - כתב שש ושש, מספר -																							!	מה:	
מעשה באדם אחד שבה לפני רבי טרפון יתר בידיו וברגליו שש ושש עשרים וארבע	תניא, א"ר יהודה:																						◊	מה:	
אמר לו כמותך ירבה בישראל	[רבי טרפון]																						◊	מה:	
משם ראי? כך אמר לו כמותך יתמעטו ממזירי ונתיני מישראל.	אמר לו ר' יוסי:																						⚡	מה:	
השולט בשתי ידיו.																								<	מה:
איטר בין ביד בין ברגל - פסול	ת"ר:																							■	מה:
השולט בשתי ידיו - רבי פוסל	[רבי]																							◊	מה:
מכשירין.	חכמים:																							◊	מה:
כחישותא אתחלא בימין	מר סבר: [רבי]																							■	מה:
בריותא אתחלא בשמאל.	ומר סבר: [חכמים]																							■	מה:
הכושי, הגיחור, והלבקן, והקפס, והנגס, והחרש, והשוטה, והשיכור, ובעלי נגיעים טהורים - פסולין באדם וכשרים בבהמה.																								■	מה:
שוטה מן הבהמה אינה מן המובחר.	רשב"ג:																							■	מה:
אף בעלי הדלדולין - פסולין באדם וכשרין בבהמה.	רבי אלעזר:																							■	מה:
כושי - אוכמא, גיחור - חיורא, לבקן - סומקא.																								◊	מה:
איני, והא הוא דאמר להו: מאן בעי לובקיאני ואישתכח חיורא																								⚡	מה:
אלא: כושי - אוכמא, גיחור - סומקא, כדאמרי אינשי סומקא גיחיא, לבקן - חיורא, כהוא דאמר להו מאן בעי לוקיאני ואישתכח חיורא.																								◊	מה:
קפח.																								■	מה:
גבוה.	תני רב זביד:																							◊	מה:
מנין שהקב"ה משתבח בבעלי קומה - שנאמר (עמוס ב') ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם אשר כגובה ארזים גבהן	איני, והתני ר' אבהו:																							⚡	מה:
באריכא שמיטה סניא.	רב פפא:																							!	מה:
גבוה לא ישא גבוהית - שמא יצא מהן תורן, ננס לא ישא ננסת - שמא יצא מהם אצבעי, לבן לא ישא לבנה - שמא יצא מהם בוהק, שחור לא ישא שחורה - שמא יצא מהן טפוח.	ריש לקיש:																							◊	מה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
החרש השוטה והשכור.												■	מה: <
שכור - מחיל עבודה, בהדי מומי דמחילי עבודה בעי למיחשב												⚡	מה: ⚡
בשאר דברים המשכרים, ודלא כר' יהודה												!	מה: !
אכל דבילה קעילית, ושתה חלב או דבש, נכנס למקדש - חייב.	דתניא: [שיטת רבי יהודה]											■ ! ◇	מה: ■ ! ◇
אלו כשרין באדם ופסולין בבהמה: אותו ואת בנו, טריפה, ויוצא דופן,												■	מה: ■
והנושא נשים בעבירה - פסול עד שידירנה הנאה												■	מה: ■
והמטמא למתים - פסול עד שיקבל עליו שלא יהא מטמא למתים.												■	מה: ■
ואלו כשרין באדם												■	מה: ■
מאי באותו ואת בנו?												^	מה: ^
אילימא אהרן ובניו, דכותיה - תייש ובנו												! ◇	מה: ! ◇
מי נהיג?												⚡	מה: ⚡
אותו ואת בנו - נוהג בנקבות ואינו נוהג בזכרים	והתניא:											■ ⚡ ◇	מה: ■ ⚡ ◇
אלא תיישה ובנה												!	מה: !
דכוותה הכא - כהנת ובנה, כהנת בת עבודה היא?												⚡	מה: ⚡
לעולם אהרן ובניו, דכוותה הכא - תייש ובנו												! ◇	מה: ! ◇
עדא אמרה - חנניה היא	אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי בר אבין:											! ◇	מה: ! ◇
אותו ואת בנו נוהג בנקבות ואינו נוהג בזכרים	דתניא: [חכמים]											◆ ■ ! ◇	מה: ◆ ■ ! ◇
נוהג בזכרים ובנקבות.	חנניא:											◆ ■ ! ◇	מה: ◆ ■ ! ◇
והנושא נשים כל.												■	מה: ■
נודר ועובד, יורד ומגרש.	תנא:											■ ◇	מה: ■ ◇
וליהוש דלמא אזיל לגבי חכם ושרי ליה												⚡	מה: ⚡
צריך לפרט את הנדר	קסבר:											!	מה: !
הניחא למ"ד צריך לפרט את הנדר, אלא למ"ד אין צריך לפרט את הנדר מאי איכא למימר?												⚡	מה: ⚡
דמדרינן ליה ברבים												!	מה: !
הניחא למ"ד נדר שהודר ברבים - אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר?												⚡	מה: ⚡
דמדרינן ליה ואדעת רבים.												!	מה: !
הלכתא, אפי' למ"ד נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת הרבים - אין לו הפרה.	אמימר:											■ ◇	מה: ■ ◇
וה"מ - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - יש לו הפרה												■ ◇	מה: ■ ◇
כי הוא דמקרי דרדקי אדריה רב אחא דקא פשע בינוקי, ואהדריה רבינא - דלא אשכח דהוה דייק כוותיה.												○	מה: ○

Talmud Navigator

key-מקרא: central point for summary and review-ותורה לסיכום וזורה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וזורה- ◇ central point for summary and review-	statement-מימרא- ■ challenge-קושיא- † question-שאלה- ^ answer-תירוק-! ! proof-ראיה- ■
---	---	--

מאן דאמר	מקרא-מזמין אלו	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	והמטמא למתים כל.											
	מאי שנא הכא דסגי ליה בקבלה, ומאי שנא התם דמדריגין ליה?											
	התם - יצרו תקפו.											
	הדרן עלך מזמין אלו											